

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 76/2021 van 9 juli 2021

Dossiernummer : DOS-2020-01053

Betreft: Openbaarmaking van persoonsgegevens door een ziekenfonds in het kader van een project voor reïntegratie in de arbeidsmarkt - Ontbreken van een passende rechtmatigheidsgrondslag

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, bestaande uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Y Pouillet en C.Boerave, leden die in deze samenstelling de zaak behandelen;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming), hierna AVG;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit, hierna WOG*;);

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: de heer X, hierna "de klager"

De verwerkingsverantwoordelijke: Y1 ; Y2 ; hierna samen "de verweerder" genoemd of Y1 en Y2 vertegenwoordigd door de raadsheren T. De Cordier en T. Dubuisson, advocaten aan de balie te Brussel, met kabinet gevestigd te 1170 Brussel, Chaussée de la Hulpe 178

I. Historiek van de procedure

Gelet op de klacht van 26 februari 2020 die de klager heeft ingediend bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA);

Gelet op de beslissing van 9 maart 2020 van de Eerstelijnsdienst(ELD) van de GBA om de klacht ontvankelijk te verklaren en deze op dezelfde datum door te sturen naar de Geschillenkamer;

Gelet op de brief van 8 april 2020 van de Geschillenkamer waarin deze de partijen in kennis stelt van haar beslissing om het dossier op grond van artikel 98 WOG te beschouwen als klaar voor behandeling ten gronde, en een tijdschema voor de uitwisseling van de conclusies meedeelt;¹;

Gelet op de argumenten die de klager op 8 april 2020 per brief verstrekke aan de Geschillenkamer;

Gelet op de door verweerder op 20 mei 2020 ingediende hoofdconclusies;

Gelet op de argumenten van de klager op 20 mei 2020;

Gelet op het antwoord van verweerder van 1 juli 2020 ;

Gezien de - door verweerder op 29 april 2020 aangevraagde - uitnodiging voor de hoorzitting, die de Geschillenkamer op 22 oktober 2020 aan de partijen heeft gezonden;

Gezien de hoorzitting van de Geschillenkamer van 3 december 2020 in aanwezigheid van de vertegenwoordigers van verweerder (Z, geneesheer-directeur van Y1 en V, coördinerend geneesheer-directeur van Y1) en hun raadsman, Maitre T. Dubuisson ;

Gelet op het proces-verbaal van de hoorzitting en de opmerkingen daarover van de raadsheren van de verweerder die bij het proces-verbaal werden gevoegd;

¹ In zijn conclusies stelt verweerder dat deze brief haar niet is toegezonden bij aangetekende post, zoals vereist door de artikelen 98 en 95.2 WOG. Verweerder trekt geen conclusies uit het feit dat de WOG in dit verband niet in sancties voorziet. De Geschillenkamer merkt in dit verband op dat de genoemde brief daadwerkelijk per e-mail is verzonden met het oog op de toepassingsmaatregelen om de verspreiding van het covid-19-virus tegen te gaan, en dat verweerder zich bovendien aan het meegedeelde tijdschema heeft gehouden zonder dat deze wijze van verzending enig nadeel heeft veroorzaakt.

II. Feiten en voorwerp van de klacht

Voorafgaande opmerking:

1. De gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot de klacht vonden plaats tussen 17 februari 2020 en 26 februari 2020. Zij maken deel uit van het onderzoek van het dossier van de klager met het oog op zijn reïntegratie op de arbeidsmarkt. Meer in het bijzonder maakt het onderzoek van het dossier van deze klager deel uit van zijn inschrijving voor het " Reïntegratieproject gericht op sociaal-professionele reïntegratie " (hierna " reïntegratieproject ").
2. Voor een goed begrip van de feiten en van de onderhavige beslissing geeft de Geschillenkamer hieronder een overzicht van de belangrijkste fasen van dit reïntegratieproces en van de verschillende actoren die daarbij betrokken zijn :
 - Voor arbeidsongeschikten zonder arbeidsovereenkomst is er een reïntegratietraject gericht op socio-professionele reïntegratie dat de adviserend geneesheer van het ziekenfonds samen met de verzekerde uitvoert en waarbij de medisch adviseur samenwerkt met regionale tewerkstellingsorganen zoals FOREM (Waalse Openbare Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Opleiding) en AVIQ (Agentschap voor een Kwaliteitsvol Leven).
 - De **eerste** fase in dit proces is dat de verzekerde contact opneemt met de adviserend geneesheer van zijn ziekenfonds.
 - De **tweede fase** bestaat uit de vaststelling van een concreet op reïntegratie gericht opleidingsproject. De adviserend geneesheer kan de verzekerde doorverwijzen naar een partner om mogelijke beroepsrichtingen te onderzoeken en zijn opleidingstraject te verduidelijken. Indien de verzekerde reeds over een concreet opleidingsplan beschikt, kan de adviserend geneesheer hem de nodige informatie verstrekken en hem helpen bij het invullen van de vereiste documenten.
 - De adviserend geneesheer beoordeelt vervolgens, in de **derde fase**, of het opleidingsvoorstel en de betrekking waarvoor de verzekerde belangstelling heeft, verenigbaar zijn met zijn gezondheidstoestand.
 - Ten slotte legt de adviserend geneesheer het opleidingsvoorstel voor aan de Hoge Commissie van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit (hierna: CS CMI) van het Rijksinstituut voor Invaliditeitsverzekering (hierna: RIZIV) **als vierde fase**. Indien de

beslissing van het RIZIV positief is, worden de kosten van de opleiding en de premies door het ziekenfonds betaald.

3. Sinds 2017 wordt de klager in verband met zijn arbeidsongeschiktheid en invaliditeit gevolgd door adviserend geneesheer M van verweerder.
4. In het kader van zijn wens om terug te keren op de arbeidsmarkt, heeft de klager in januari 2020 via het "Formulaire d'introduction au FOREM et à l'AVIQ" (hierna: het FIF) een aanvraag tot socio-professionele reïntegratie ingediend bij het FOREM, met als doel een socio-professioneel reïntegratietraject met het FOREM vast te stellen.

Het door klager ingevulde FIF-formulier bevatte de volgende clausule :

"De verzekerde machtigt het RIZIV, de verzekeraars, AVIQ en FOREM om, met voorafgaande schriftelijke toestemming van de verzekerde voor elk gevraagd persoonsgegeven/document/medisch advies/ander document, de gegevens uit te wisselen die nodig zijn voor de heroriëntatie en begeleiding naar werk. Dit gebeurt in overeenstemming met de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Het RIZIV beoogt via het aan de verzekerde aangeboden beroepsreïntegratietraject de verzekerde te ondersteunen bij de ontwikkeling van vaardigheden of de verbetering van vaardigheden met het oog op zijn reïntegratie op de arbeidsmarkt. De uitwisseling van informatie geschiedt op schriftelijk verzoek en met voorafgaande instemming van de verzekerde voor elk opgevraagd persoonsgegeven/document/medisch advies/ander document". Het is de Geschillenkamer die onderstreept).

Het door de klager gebruikte formulier vermeldt helemaal bovenaan Y2 (bovenaan de bladzijde rechts en onderaan de bladzijde), maar bevat ook de logo's van de volgende instellingen bovenaan de bladzijde : FOREM, RIZIV, het Nationaal Intermutualistisch College en AVIQ, d.w.z. de instellingen die elk in een verschillende fase tussenbeide komen bij de uitvoering van hun respectieve bevoegdheden in het kader van een aanvraag voor dit soort socio-professioneel reïntegratietraject.

5. In het kader van de follow-up van dit verzoek heeft de adviseur die fungeert als contactpersoon tussen INAMI AVIQ FOREM en klager bij e-mail van 17 februari 2020 het verzoek van klager om een opleiding aan verweerder, meer bepaald aan de adviserend geneesheer van verweerder, M, gezonden. De adviseur heeft aldus de adviserend geneesheer M verzocht het onderdeel "Advies van de adviserend geneesheer " van het RP1-formulier, d.w.z. het beroepsreïntegratieformulier, in te vullen teneinde bij de CS CMI van het RIZIV een aanvraag in te dienen voor financiële bijstand voor de door klager beoogde opleiding.

6. In het bijzonder werd de adviserend geneesheer van de verweerder gevraagd de volgende vragen in afdeling 4 van formulier RP1 te beantwoorden: " Advies van de adviserend geneesheer " :
- Steunt de adviserend geneesheer het reïntegratieproject en het toekomstige beroep?
 - Brengen het beroepsproject en het beoogde beroep niet het risico met zich mee dat de gezondheidstoestand van de verzekerde verslechtert?
 - Is het beroepsproject en de beroepsactiviteit verenigbaar met de gezondheidstoestand van de verzekerde?
7. Op 18 februari 2020 bevestigde de adviserend geneesheer M aan de adviseur van FOREM dat hij het document nog dezelfde dag zou invullen en aan het CS CMI zou toezenden. Op dezelfde datum sprak de adviserend geneesheer M telefonisch met klager om zijn aanvraag te bespreken en zijn verzoek om opleiding te beoordelen teneinde het RP1-formulier zo goed mogelijk te kunnen invullen.
8. Op dezelfde dag, te weten 18 februari 2020, nam klager rechtstreeks contact met de CS CMI van het RIZIV, waarbij hij bevestigde dat het beroepsreïntegratieproject hem " *vanmiddag of morgen officieel zal worden toegezonden door dr. [M] van Y2* ".
9. Op 19 februari 2020 bevestigt een administratief medewerker van verweerder aan klager dat " *dokter [M] [i.e. de adviserend geneesheer M] inderdaad deze woensdag 19/02/20 's ochtends uw dossier naar het RIZIV heeft gestuurd*". als bijlage bijpunt 4 van het formulier, getiteld "advies van de adviserend geneesheer", beschrijft de adviserend geneesheer de medische redenen waarom de aanvrager niet werkt. De adviserend geneesheer M neemt nota van de verbeteringen, maar geeft aan dat de concrete en reële mogelijkheid van reïntegratie na de gevraagde opleiding twijfelachtig is, evenals de kosten van deze opleiding.
10. In een retourmail van dezelfde dag bedankt klager enerzijds de arts M voor zijn steun bij zijn beroepsreïntegratieproject, en wel in de volgende bewoordingen " *Ik wil ook dokter [M] bedanken voor zijn coherente, evenwichtige en correcte steun bij mijn beroepsreïntegratieproject, die meeleest in kopie*". Bovendien verzoekt hij via dezelfde e-mail om toegang tot zijn persoonsgegevens (artikel 15 van de AVG) in het kader van zijn dossier.

11. Bij e-mail van 20 februari 2020 bevestigde klager aan de FOREM-adviseur dat zijn dossier naar de CS CMI was gestuurd, aangezien volgens hem de adviserend geneesheer M van verweerder het in plaats van FOREM had opgestuurd.
12. Op 21 februari 2020 antwoordde de adviserend geneesheer M op het verzoek van klager om inzage door hem het ingevulde RP1-formulier toe te zenden, met inbegrip van zijn advies van 19 februari 2020 dat was opgenomen in deel 4 van dat formulier en de bijlage daarbij.
13. Op 21 februari 2020, na ontvangst van de in punt 12 hierboven bedoelde documenten, richt de klager zich schriftelijk tot het RIZIV MIF SC ter ondersteuning van zijn aanvraag. Klager vermeldt in dit verband de reeds aan de kaak gestelde rechtstreekse mededeling van het RP1-formulier aan verweerder (punt 11 hierboven), maar ook het feit dat het medisch advies van de adviserend geneesheer M als zodanig partijdig en ongeoorloofd was, aangezien het in strijd was met de statistieken, zonder fysiek onderhoud met hemzelf was vastgesteld en zonder rekening te houden met het advies van zijn specialist.
14. Op 26 februari 2020 dient de klager een klacht in bij de GBA.
15. In zijn klacht feet de klager drie inbreuken aan die zijn begaan door adviserend geneesheer M:
 - de toezending door de adviserend geneesheer M van zijn medisch advies aan de CS CMI zonder diens voorafgaande schriftelijke toestemming, en derhalve in strijd met de ondertekende overeenkomst in het kader van het project voor sociaal-professionele reïntegratie (FIF). In dit verband is klager van mening dat het de verantwoordelijkheid van zijn FOREM-adviseur was om het genoemde formulier aan het RIZIV te doen toekomen;
 - een gebrek aan transparantie, aangezien hij niet op de hoogte was gebracht van de betwiste mededeling;
 - niet-naleving van de vertrouwelijkheidsplicht wegens gevoelige/medische gegevens, ten aanzien waarvan klager herhaalt dat verweerder geen gegevens over hem aan het RIZIV kon doorgeven.
16. In zijn conclusies in wederwoord en in repliek verzoekt de verweerder de Geschillenkamer:
 - als hoofdzaak, de klacht ongegrond te verklaren en deze bijgevolg te seponeren, met inbegrip van een eventuele administratieve boete ;

- Subsidiair in het geval de vordering van de klager geheel of ten dele gegrond wordt verklaard, de verweerder een eenvoudige berisping op te leggen op grond van artikel 100.1.5° van de WOG;

De verweerder verzoekt tevens dat in geval van publicatie van de beslissing op de website van de GBA, de directe identificatiegegevens van de partijen en de aangehaalde personen, natuurlijke of rechtspersonen, worden geschrapt.

III. De hoorzitting van 3 december 2020

17. Tijdens de hoorzitting, waarvan een proces-verbaal is opgemaakt, heeft verweerder de argumenten uiteengezet die hij bij wege van conclusies had aangevoerd.
18. Hij wees met name op de "mentaliteitsverandering" van klager en de sterk gereguleerde juridische context waarin hij zijn verschillende opdrachten uitvoert, met inbegrip van de socio-professionele reïntegratie. Tot slot wees hij op de maatregelen die zijn genomen om aan de AVG te voldoen en op de rol van de adviserend geneesheer.

IV. IN RECHTE

IV.1. Inzake de bevoegdheid van de Geschillenkamer

19. De Geschillenkamer merkt op dat klager zowel in zijn klacht als in de argumenten die hij nadien heeft meegedeeld, wijst op het feit dat de adviserend geneesheer van verweerder, M, zijn medisch dossier niet zou hebben bijgehouden en een partijdig medisch advies zou hebben uitgebracht, waardoor hij zelf een advies kon geven dat in strijd was met de statistieken, zonder enig rechtstreeks contact met hem. De klager beklagt zich er ook over dat het medisch advies gebaseerd was op verouderde gegevens en dat het dossier onvolledig was (zie met name punt 13 hierboven).
20. De Geschillenkamer herinnert eraan, zoals in eerdere beslissingen, dat de bevoegdheid van de GBA in het algemeen en van de Geschillenkamer in het bijzonder *"beperkt is tot het toezicht op de naleving van de regelgeving die van toepassing is op gegevensverwerkingen, ongeacht de sector waarin deze gegevensverwerkingen plaatsvinden. Het is niet haar taak om de arbeidsrechtbanken te vervangen bij de uitoefening van hun bevoegdheden op het gebied van het arbeidsrecht"*.²

² Zie bijvoorbeeld Beslissing 03/2020 en 41/2021 van de Geschillenkamer.

21. Met andere woorden, het is niet aan de Geschillenkamer om zich uit te spreken over de kwaliteit van het verrichte werk van de adviserend geneesheer van de verweerder of om te concluderen dat deze laatste de toepasselijke regels inzake de bescherming van persoonsgegevens heeft geschonden. Zo is het niet aan de Geschillenkamer om te beoordelen of de adviserend geneesheer de klager al dan niet had moeten ontmoeten bij het opstellen van zijn advies ter attentie van het RIZIV, noch om de medische beoordeling van de adviserend geneesheer of zijn beoordeling over het gewicht dat moet worden toegekend aan de statistieken over de kansen van klager op reïntegratie, in twijfel te trekken.

IV.2. Inzake de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke

22. De Geschillenkamer stelt vast dat het klachtenformulier van de klager zijn klacht rechtstreeks lijkt te richten tegen de adviserend geneesheer M. van verweerder. Er wordt echter wel vermeld dat de laatste tot Y2 behoort.
23. De Geschillenkamer wees er eerder al op dat het voor een klager vaak ingewikkeld is om de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker correct te identificeren met betrekking tot de verwerking(en) waarover hij zich beklagt omdat deze begrippen in de artikelen 4.7 en 4.8 van de AVG, op een juridische wijze zijn gedefinieerd die ongetwijfeld moeilijk te begrijpen is voor iemand die niet thuis is in de materie ³.
24. Ten dele heeft de Geschillenkamer reeds in de uitnodiging om te concluderen, gericht aan zowel klager als verweerder op 8 april 2020 (zie titel 1 hierboven "Historiek van de procedure), deze laatste onder meer verzocht de rol te verduidelijken van zowel zichzelf als, in voorkomend geval, de adviserend geneesheer M met betrekking tot het begrip "verwerkingsverantwoordelijke" (artikel .7 van de AVG).
25. De Geschillenkamer is het eens met de analyse van verweerder dat de adviserend geneesheer noch een verwerkingsverantwoordelijke, noch een mede-verwerkingsverantwoordelijke, noch een verwerker van verweerder is. De Geschillenkamer concludeert dat de adviserend geneesheer "*een persoon is die handelt onder het gezag van de verwerkingsverantwoordelijke*" in de zin van artikel 29 of artikel 32.4 van de AVG, weliswaar met een professionele onafhankelijkheid die niet onverenigbaar is met die hoedanigheid (zie punten hieronder).

³ Zie bijvoorbeeld punt 16 van de Beslissing 69/2021 van de Geschillenkamer. Zie in dit verband Beslissing 56/2021 van de Geschillenkamer (punten 48 e.v.).

26. Een verwerkingsverantwoordelijke wordt gedefinieerd als "de natuurlijke of rechtspersoon of enige andere entiteit die, alleen of tezamen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt" (artikel 4.7 van de AVG). Dit is een autonoom begrip, eigen aan de regelgeving inzake gegevensbescherming, dat moet worden beoordeeld aan de hand van de criteria die daarin zijn vastgesteld: de vaststelling van de doeleinden van de betrokken gegevensverwerking, alsmede van de middelen voor die verwerking. De functionele onafhankelijkheid van bepaalde beroepen bij de uitoefening van hun bevoegdheden maakt hen niet noodzakelijk tot verwerkingsverantwoordelijke als bedoeld in de AVG.
27. Het is de verweerder die optreedt als verwerkingsverantwoordelijke met betrekking tot de verwerking in kwestie. Deze hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke vloeit voort uit de opdracht die hem bij wet⁴ is toevertrouwd. Het wordt immers niet betwist dat de *Wet op de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994*, de verzekeringinstellingen via verschillende kanalen met de reïntegratie belast. Het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996 regelt de verschillende aspecten van het reïntegratietraject met het oog op socio-professionele reïntegratie⁵. Het is juist dat deze wetsteksten niet uitdrukkelijk vermelden dat verzekeraars (zoals verweerder) verantwoordelijk zijn voor de verwerking als bedoeld in de AVG. Uit de hun toevertrouwde wettelijke opdrachten vloeit echter voort dat zij degenen zijn die beslissen over het doel van en de middelen voor de verwerkingen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze taken. De Geschillenkamer concludeert derhalve dat verweerder een verwerkingsverantwoordelijke is⁶.
28. Voor de uitvoering van deze taken is een aantal gegevensverwerkingen noodzakelijk, waarvan sommige worden uitgevoerd door adviserend geneesheren.

⁴ Wat de verhouding tussen Y1 en Y2 betreft, zie de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen.

⁵ Koninklijk besluit van 3 oktober 1996 tot uitvoering van artikel 3 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, BS 31 december 1996.

⁶ Zie in dit verband de richtsnoeren 07/2020 van het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPS-EDPB) betreffende de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG, punt 22): « However, more commonly, rather than directly appointing the controller or setting out the criteria for its appointment, the law will establish a task or impose a duty on someone to collect and process certain data. In those cases, the purpose of the processing is often determined by the law. The controller will normally be the one designated by law for the realization of this purpose, this public task. For example, this would be the case where an entity which is entrusted with certain public tasks (e.g., social security) which cannot be fulfilled without collecting at least some personal data, sets up a database or register in order to fulfil those public tasks. In that case, the law, albeit indirectly, sets out who is the controller. More generally, the law may also impose an obligation on either public or private entities to retain or provide certain data. These entities would then normally be considered as controllers with respect to the processing that is necessary to execute this obligation ' Ce texte n'est pas encore disponible en français: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/documents/public-consultations/2020/guidelines-072020-concepts-controller-and_en

29. De taak van de adviserend geneesheer is omschreven in de reeds genoemde wet van 14 juli 1994 *betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen* (artikelen 153 en 164) en in Koninklijk Besluit nr. 35⁷. De adviserend geneesheer wordt ingehuurd door de verzekeraar, in dit geval door de verweerder. Deze verbintenis is het voorwerp van een schriftelijke overeenkomst die onderworpen is aan de wet van 3 juli 1978 *betreffende de arbeidsovereenkomsten*. In het kader van hun taken zijn de adviserend geneesheren belast met de beroepsreïntegratie van verzekerden die arbeidsongeschikt zijn. Daartoe nemen zij alle passende maatregelen, met inbegrip van de opstelling van en het toezicht op een reïntegratieplan, zoals in het geval van de klager. Bij de uitoefening van zijn functie heeft de adviserend geneesheer beslissingsbevoegdheid; hij behoudt zijn professionele vrijheid en onafhankelijkheid, niettegenstaande de contractuele relatie waarin hij met de verzekeraar is verbonden. Zijn professionele vrijheid en onafhankelijkheid betekenen echter niet dat hij een verwerkingsverantwoordelijke is, aangezien de adviserend geneesheer niet over deze beslissingsbevoegdheid beschikt met betrekking tot het doel van en de middelen voor de gegevensverwerking.
30. Evenmin is de adviserend geneesheer samen met de verweerder verantwoordelijk voor de verwerking. Medeverantwoordelijkheid vereist een *gezamenlijke* bepaling van zowel doel als middelen. Hierboven is aangetoond dat de adviserend geneesheer niet het doel of de middelen van de gegevensverwerking bepaalt in het kader van de professionele reïntegratie (met inbegrip van het reïntegratietraject). Hij is dus niet de medeverantwoordelijke voor de verwerking samen met de verweerder.⁸
31. Ten slotte is de adviserend geneesheer evenmin een verwerker van verweerder. Het begrip "verwerker" is bepaald in artikel 4.8 van de AVG als "een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/ dat ten behoeve van de verwerkingsverantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt" Uit deze definitie volgt dat het in een hiërarchische relatie staan tot de

⁷ Koninklijk besluit nr. 35 van 20 juli 1967 houdende het statuut en het barema van de adviserend geneesheren die tot taak hebben bij de verzekeringsinstellingen in te staan voor de geneeskundige controle op de primaire arbeidsongeschiktheid en op de gezondheidszorgverstrekkingen overeenkomstig de gecoördineerd op 14 juli 1994, B.S. 26 juli 1967.

⁸ Zie in dit verband de richtsnoeren 07/2020 van het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPS-EDPB) betreffende de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" (Guidelines 07/2020 on the concepts of Controller and processor in the GDPR) page 3 et ooint 50 "The overarching criterion for joint controllership to exist is the joint participation of two or more entities in the determination of the purposes and means of a processing operation. Joint participation can take the form of a *common decision* taken by two or more entities or result from *converging decisions* by two or more entities, where the decisions complement each other and are necessary for the processing to take place in such a manner that they have a tangible impact on the determination of the purposes and means of the processing. An important criterion is that the processing would not be possible without both parties' participation in the sense that the processing by each party is inseparable, i.e. inextricably linked. The joint participation needs to include the determination of purposes on the one hand and the determination of means on the other hand.

verwerkingsverantwoordelijke onverenigbaar is met de definitie van verwerker⁹. Hierboven (punt 29) is uiteengezet dat de adviserend geneesheer, juist door zijn positie als werknemer, in een hiërarchische verhouding tot de verweerder staat. De verwerker moet ook namens de verwerkingsverantwoordelijke persoonsgegevens verwerken. De relatie tussen de verwerker en de verwerkingsverantwoordelijke wordt daartoe gekenmerkt door een overeenkomst of een andere specifieke rechtshandeling, te onderscheiden van bijvoorbeeld een arbeidsovereenkomst, die tot doel heeft om, uitgaande van de vereisten van artikel 28.3 van de AVG, de wijze vast te stellen waarop de verwerker de gegevens namens de verwerkingsverantwoordelijke zal verwerken. Met andere woorden, de persoon die *handelt onder het gezag van de verwerkingsverantwoordelijke* in de zin van artikel 29 of 32.4 van de AVG, zoals in dit geval de adviserend geneesheer (zie punt 25), is geen verwerker en kan dat ook niet zijn. Deze twee hoedanigheden moeten van elkaar worden onderscheiden en zijn onverenigbaar. Derhalve verwerpt de Geschillenkamer de kwalificatie van verwerker die de verweerder toekent aan adviserend geneesheer M.

32. Ter ondersteuning van het voorgaande sluit de Geschillenkamer de adviserend geneesheer M van de verweerder uit van hoedanigheid van (mede)verantwoordelijke en verwerker en concludeert zij dat verweerder de verwerkingsverantwoordelijke is. De ingebrekestelling van de adviserend geneesheer M door de klager in zijn kracht is in werkelijkheid, volgens de Geschillenkamer een ingebrekestelling van de verweerder voor wat de eventuele inbreuken op de AVG betreffen. Verweerder heeft op geen enkel moment zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke met betrekking tot de betwiste mededeling betwist.

IV.3. Inzake de inbreuken

IV.3.1 Wat betreft de rechtsgrondslag voor de verstrekking van de (gezondheids)gegevens van de klager door de verweerder aan het RIZIV

De noodzaak van een geïdentificeerde rechtmatigheidsgrondslag

33. Elke verwerking van persoonsgegevens moet steunen op een rechtsgrond in de zin van artikel 6.1 AVG. Wat de verwerking van bijzondere categorieën van gegevens betreft, is het rechtmatigheidsvereiste van artikel 6.1 van de AVG alleen van toepassing indien artikel 9.2 van de AVG voorziet in een specifieke afwijking van het algemene verbod op de verwerking van bijzondere categorieën van gegevens van artikel 9.1. Met andere woorden, wanneer gegevens in de zin van artikel 9 van de AVG verwerkt worden, moet de verwerking ervan gebaseerd zijn op artikel 9.2 gelezen in samenhang met artikel 6.1 van de AVG.

⁹ J. Herveg en J-M Van Gysegehm, "Titre 16 – l'impact du Règlement général sur la protection des données dans le secteur de la santé," in Le règlement général sur la protection des données (RGPD/GDPR), Brussel, Larcier, 2018, blz.703.

34. Er wordt niet betwist dat toen verweerder gegevens aan het RIZIV meedeelde, gegevens betreffende de gezondheid van klager werden doorgegeven.
35. Het advies van de adviserend geneesheer M van de verweerder in het kader van het aan het RIZIV toegezonden RIP1-formulier bevat persoonsgegevens betreffende de gezondheid van klager. De adviserend geneesheer benoemde (...) [de medische redenen voor arbeidsongeschiktheid van de klager] (bijlage bij het aanvraagformulier van klager voor professionele reïntegratie RP1 - advies van de adviserend geneesheer) (zie punt 9).
36. De Geschillenkamer herinnert er in dit verband aan dat de AVG heeft gekozen voor een ruime definitie van gezondheidsgerelateerde gegevens. Artikel 4.15 AVG definieert “gegevens over gezondheid” als *“persoonsgegevens die verband houden met de fysieke of mentale gezondheid van een natuurlijke persoon, waaronder gegevens over verleende gezondheidsdiensten waarmee informatie over zijn gezondheidstoestand wordt gegeven* Overweging 35, waarin deze definitie wordt verduidelijkt, bevestigt de keuze voor een ruim en niet-beperkend begrip¹⁰.
37. Aangezien verweerder gezondheidsgerelateerde gegevens verwerkt, moet de verwerking van dergelijke gegevens, zoals hierboven vermeld, worden gebaseerd op artikel 9.2 van de AVG, samen gelezen met artikel 6.1. van de AVG. Deze rechtmatigheidsgrondslag moet door de verwerkingsverantwoordelijke worden geïdentificeerd nog voor hij start met de verwerking. Bovendien moet de betrokkenen ingelicht worden over de rechtsgrondslag van de verwerking overeenkomstig de artikelen 13.1.c) en 14.1.c) van de AVG.

Standpunt van de verweerder.

38. Verweerder beroept zich in zijn conclusies hoofdzakelijk op verschillende wettigheidsgronden waarop hij zich meent te kunnen beroepen, en meent dat het delen van

¹⁰ Overweging (35) Persoonsgegevens over gezondheid dienen alle gegevens te omvatten die betrekking hebben op de gezondheidstoestand van een betrokkene en die informatie geven over de lichamelijke of geestelijke gezondheidstoestand van de betrokkene in het verleden, het heden en de toekomst. Dit omvat informatie over de natuurlijke persoon die is verzameld in het kader van de registratie voor of de verlening van gezondheidszorgdiensten als bedoeld in Richtlijn 2011/24/EU van het Europees Parlement en de Raad (1) aan die natuurlijke persoon; een aan een natuurlijke persoon toegekend cijfer, symbool of kenmerk dat als unieke identificatie van die natuurlijke persoon geldt voor gezondheidsdoeleinden; informatie die voortkomt uit het testen of onderzoeken van een lichaamsdeel of lichaamseigen stof, met inbegrip van genetische gegevens en biologische monsters; en informatie over bijvoorbeeld ziekte, handicap, ziekterisico, medische voorgeschiedenis, klinische behandeling of de fysiologische of biomedische staat van de betrokkene, ongeacht de bron, zoals bijvoorbeeld een arts of een andere gezondheidswerker, een ziekenhuis, een medisch hulpmiddel of een in-vitrodiagnostiek.

gegevens over de gezondheid van een verzekerde met het RIZIV gerechtvaardigd kan zijn in het licht van artikel 9.2.g) en h)¹¹ van de AVG¹².

39. Verweerder voegt daaraan toe dat hij zich, wat artikel 6 van de AVG betreft, zowel kan beroepen op zijn wettelijke verplichtingen krachtens artikel 6.1.c) van de AVG als op zijn opdracht van algemeen belang of de uitoefening van het openbaar gezag als bedoeld in artikel 6.1.e) van de AVG. De verweerder somt ter ondersteuning een reeks wetgevingen op. In dit verband herinnert de Geschillenkamer aan de noodzakelijkheidsvoorwaarde die de toepasselijkheid van zowel artikel 6.1.c), als artikel 6.1.e) van de AVG¹³, en, in fine, van elke andere wettigheidsgrondslag waarin deze noodzakelijkheidsvoorwaarde zou zijn vervat, afhankelijk stelt.
40. Verweerder verwijst ook, als alternatieve rechtmatigheidsgrondslag, naar de machtigingsclausule op het FIF-formulier die de klager op 17 januari 2020 heeft ondertekend (punt 4). Hij wijst erop dat deze clausule begin 2020 is gewijzigd en dat deze nu, in tegenstelling tot de door de klager ondertekende versie (in januari 2020), bepaalt dat de sociaal verzekerde eenmalig toestemming geeft voor de uitwisseling in plaats van toestemming voor elke mededeling zoals door de klager is ondertekend.
41. Met andere woorden, de verweerder verklaart in zijn conclusies dat hij niet van mening is dat de toestemming die via deze clausule is gegeven (ongeacht of dit in de versie vóór 1 januari 2020 is, zoals in het geval van de klager, dan wel in de versie na 1 januari 2020), de voornaamste grondslag vormt voor de rechtmatigheid van de verwerking.
42. De verweerder beroept zich slechts subsidiair op de toestemming van de klager als rechtmatigheidsgrondslag voor de verwerking: hetzij alleen indien de Geschillenkamer van oordeel zou zijn dat geen van de als hoofdzakelijk aangevoerde (en in de punten 38 en 39 in herinnering gebrachte) wettigheidsgronden kan worden gehandhaafd¹⁴.

¹¹ Artikel 9.2.g) van de AVG: Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan een van de onderstaande voorwaarden is voldaan (...): g) de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene

¹² Artikel 9.2 h): Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan een van de onderstaande voorwaarden is voldaan (...) de verwerking is noodzakelijk voor doeleinden van preventieve of arbeidsgeneeskunde, voor de beoordeling van de arbeidsgeschiktheid van de werknemer, medische diagnoses, het verstrekken van gezondheidszorg of sociale diensten of behandelingen dan wel het beheren van gezondheidszorgstelsels en -diensten of sociale stelsels en diensten, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, of uit hoofde van een overeenkomst met een gezondheidswerker en behoudens de in lid 3 genoemde voorwaarden en waarborgen;

¹³ Zie ook Beslissing 38/2021 van de Geschillenkamer.

¹⁴ Verweerder stelt dus in zijn betoog (punt 89) dat "hoewel het FIF-formulier melding maakt van toestemming, in casu geen toestemming vereist was om deze gezondheidsgegevens te verwerken. Artikel 9.2 van de AVG voorziet in andere gronden

43. Wat ten slotte de (subsidiar ingeroepen) toestemming van de klager betreft, is de verweerder van mening dat hij voldoet aan de vereisten van de artikelen 4.11 en 9.2. a) van de AVG, aangezien uit de briefwisseling tussen klager en zowel RIZIV als FOREM duidelijk blijkt dat klager niet alleen geen bezwaar had tegen deze mededeling, maar dat hij integendeel uitdrukkelijk de informatie had doorgegeven dat verweerder zou interveniëren of had geïntervenieerd (punt 8).

Standpunt van de Geschillenkamer

44. De Geschillenkamer sluit niet uit dat een van de in artikel 9.2. van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 6.1 van de AVG, voorziene rechtmatigheidsgronden kan worden ingeroepen ten aanzien van de gegevensverwerkingen die deel uitmaken van het delen van informatie tussen verweerder en zijn partners (waaronder het RIZIV) in het kader van het reïntegratietraject¹⁵. Deze rechtmatigheidsgrond moet echter, zoals in punt 37 in herinnering is gebracht, door de verweerder worden vastgesteld.

45. In dit verband herinnert de Geschillenkamer eraan dat het aan de verwerkingsverantwoordelijke is om een rechtsgrondslag voor zijn verwerking aan te geven¹⁶. Dit vereiste maakt ook deel uit van de beginselen van eerlijkheid en transparantie die hij moet toepassen (artikel 5.1. a), van de AVG - als toegelicht onder overweging 39 van de AVG). Aangezien uit de ene of de andere rechtmatigheidsgrondslag verschillende gevolgen voortvloeien, met name wat de rechten van de betrokkenen betreft, is het niet toegestaan dat de verwerkingsverantwoordelijke zich, afhankelijk van de omstandigheden, op de ene of de andere beroept. Zoals reeds vermeld, vereisen artikel 13.1.c), en artikel 14.1. c), van de AVG ook dat de rechtsgrondslag aan de betrokkene wordt meegedeeld.

46. Deze behoefte aan verduidelijking is des te groter nu de Geschillenkamer vaststelt dat verzeckerden zoals de klager bij de indiening van hun verzoek via het FIF-formulier een

voor verwerking dan toestemming, op grond waarvan gezondheidsgegevens mogen worden verwerkt (blz. 35 van het antwoord).

¹⁵ Zie Beslissing 24/2021 voor wat de voorwaarden betreft waaronder een verwerking zich kan beroepen op artikel 6.1.e) van de AVG, zie meer bepaald de Beslissingen 24/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-24-2021.pdf>) 55/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-55-2021.pdf>) en 72/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-72-2021.pdf>) van de Geschillenkamer.

Aangaande de voorwaarden waaronder een verwerking zich kan beroepen op artikel 6.1.c)), zie meer bepaald de Beslissingen 37/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-37-2021.pdf>) en 38/2021 (<https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/beslissing-ten-gronde-nr.-38-2021.pdf>) van de Geschillenkamer.

¹⁶ Zie punt 44 van de Beslissing 38/2021 van de Geschillenkamer.

clausule moeten ondertekenen waarmee zij - volgens de bewoordingen van het formulier - zowel verweerder als het RIZIV en hun regionale reïntegratiepartners zoals het FOREM of de AVIQ machtigen om gegevens uit te wisselen voor zover deze noodzakelijk zijn voor het professionele reïntegratieproject van de verzekerde (zie punt 4 van de uiteenzetting van de feiten).

47. Wat deze machtigingsclausule betreft, is de Geschillenkamer van oordeel dat zij, zelfs indien zij wordt ingeroepen ter ondersteuning van een toestemming als subsidiaire rechtmatigheidsgrondslag, geen toestemming kan vormen overeenkomstig de vereisten van de AVG, noch in de versie ervan vóór 20 januari 2020, noch in de versie ervan na die datum. Er is immers niet voldaan aan de in artikel 4.11 en artikel 9.2. a), van de AVG genoemde voorwaarden voor een rechtsgeldig beroep op toestemming als grondslag voor de rechtmatigheid, en met name niet aan het vrije karakter van deze toestemming. Er moet onderscheid worden gemaakt tussen de keuze van de klager om deel te nemen aan een professioneel reïntegratietraject enerzijds en de vrijheid om *in te stemmen* met de gegevensverwerking die het feit van deelneming aan dit traject met zich meebrengt, zij het noodzakelijkerwijs, anderzijds. De betrokkene kan zich niet tegen de verwerking verzetten, aangezien deze, zoals verweerder stelt, deel uitmaakt van de uitoefening van de wettelijke opdrachten die hem zijn toevertrouwd (punten 38, 39 en 44).
48. In dit verband is de Geschillenkamer van mening dat de verzekerde wordt "misleid" over de rol van de toestemming die hij met dit formulier geeft. De formulering "*de verzekerde geeft toestemming*" suggereert inderdaad dat aldus toestemming in de zin van de AVG wordt gegeven. Een eventuele intrekking van deze toestemming, die deel uitmaakt van de rechten die de AVG hem krachtens artikel 3 toekent, heeft immers geen gevolgen.
49. Ten slotte is het aan de Geschillenkamer om te beoordelen of de klager, zoals verweerder stelt, zijn toestemming heeft gegeven door aan het RIZIV mee te delen dat zijn adviserend geneesheer M het omstreden formulier zou toezenden (punten 43 en 8). De Geschillenkamer is van mening dat een dergelijke bevestiging geen ondubbelzinnige toestemming in de zin van artikel 4.11 van de AVG vormt. De Geschillenkamer is niet ongevoelig voor de gewijzigde houding van de klager, die deze verzending weliswaar aankondigt - zonder er bezwaar tegen te maken - maar vervolgens de wettigheid ervan betwist. Dit element is echter niet van dien aard dat de Geschillenkamer kan concluderen dat er in casu dus sprake was van een vrije en ondubbelzinnige toestemming in de zin van artikel 4.11 van de AVG, en a fortiori evenmin van een uitdrukkelijke toestemming zoals vereist door artikel 9.2.a) van de AVG - dit uitdrukkelijke karakter weerspiegelt een verzaamd vereiste in vergelijking met de toestemming van artikel 6.1.a) van de AVG. Deze

voorwaarde vereist dat de betrokkene door middel van een verklaring of een duidelijke positieve handeling aanvaardt dat hem betreffende persoonsgegevens worden verwerkt, en wel in een context waarin die toestemming ook vrij kan worden gegeven, hetgeen, zoals hierboven is aangetoond, niet het geval was.

50. Zonder tot de conclusie te komen dat er geen rechtmatigheidsgrondslag bestaat die de verstrekking van (gezondheids)gegevens door verweerder aan het RIZIV in het algemeen zou kunnen legitimeren, concludeert de Geschillenkamer ter onderbouwing van het voorgaande dat er in casu zeker sprake is van een zekere vaagheid, of zelfs verwarring, ten aanzien van de rechtmatigheidsgrondslag die is gehanteerd voor de verwerking van de betwiste gegevens. Verweerder kon zich volgens de Geschillenkamer niet geldig baseren op de toestemmingsclausule van het formulier en daaruit afleiden dat hij instemde met de verwerking van zijn gegevens, ook al gebeurde dat in het kader van het project dat de klager inderdaad had gekozen om uit te voeren. Zelfs als dit in de conclusies als subsidiaire rechtmatigheidsgrondslag wordt gepresenteerd, is de Geschillenkamer van mening dat in de feiten van de zaak het deze rechtmatigheidsgrondslag van de verwerking is die ten onrechte aan de klager is gepresenteerd. **Derhalve stelt de Geschillenkamer een schending vast van artikel 9.2.a), samen gelezen met artikel 6.1.c) van de AVG ten aanzien van de verweerder**
51. De Geschillenkamer neemt nota van de context waarin de betwiste mededeling en het door klager aangevoerde verzuim zich situeren, namelijk die van het beheer van de verplichte ziekteverzekering, waarin de ziekenfondsen, zoals verweerder, te kennen geven dat zij enkel als schakel tussen de verzekerde en het RIZIV fungeren. Meer bepaald merkt de Geschillenkamer op dat verweerder verklaart dat hij bijvoorbeeld niet het FIF-formulier uitgeeft dat de omstreden machtigingsclausule bevat. De Geschillenkamer is hier niet ongevoelig voor en verwijst op dit punt naar de corrigerende maatregelen die zij besluit te nemen in de punten 70-71 (punt 6).
52. Niettegenstaande dit laatste punt blijft het een feit dat verweerder zich als verantwoordelijke voor de verwerking in casu niet kon beroepen op artikel 9.2.a), gelezen in samenhang met artikel 6.1.a) van de AVG. Het feit dat zij het formulier niet uitgeeft - dat zij echter wel op haar briefhoofd gebruikt (zie boven- en onderaan de bladzijden van het formulier - punt 4) - ontslaat haar niet van enige verplichting in die hoedanigheid.
53. In dit verband herinnert de Geschillenkamer eraan dat het verantwoordingsbeginsel (artikel 5, lid 2, van de RGPD) tot doel heeft de verwerkingsverantwoordelijken - ongeacht of het gaat om particuliere ondernemingen, overheidsinstanties of -organen - verantwoording te

laten afleggen en de toezichhoudende autoriteiten voor gegevensbescherming, zoals de GBA, in staat te stellen de doeltreffendheid na te gaan van de maatregelen die zijn genomen om het beginsel toe te passen. Risico's moeten worden geïdentificeerd die de uitvoering van actieplannen en controleprocedures met zich meebrengen en deze organisaties moeten zonder problemen kunnen aantonen dat zij *de risico's voor de bescherming van persoonsgegevens in verband met de door hen uitgevoerde verwerking hebben geïdentificeerd, beoordeeld en omkaderd*. Dit beginsel zou sterk worden ondermijnd, of zelfs van elke inhoud worden ontdaan, indien het zou volstaan dat een verwerkingsverantwoordelijke zich, wanneer hij wordt geconfronteerd met een bij de toezichhoudende autoriteit ingediende klacht, bijvoorbeeld beroept op het feit dat de computerapplicatie die hij verplicht is te gebruiken, hem niet in staat stelt de AVG na te leven of, zoals in het onderhavige geval, op het feit dat hem het gebruik van een formulier wordt opgelegd¹⁷ waaraan hij voor het uitschrijven ervan niet heeft meegewerkt.

IV.3.2 Aangaande de informatie aan de klager

54. De klager diende ook een klacht in met betrekking tot transparantie, omdat hij beweerde dat hij niet op de hoogte was gesteld van de betwiste mededeling.
55. In zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke moet de verweerder de artikelen 12, 13 en 14 van de AVG ten uitvoer leggen en deze effectieve tenuitvoerlegging kunnen aantonen (artikel 5.2 en 24 van de AVG).
56. Overeenkomstig artikel 12.1 van de AVG is de verweerder verantwoordelijk voor het nemen van passende maatregelen om de in de artikelen 13 en 14 van de AVG bedoelde informatie op beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke wijze in duidelijke taal en schriftelijk of met andere middelen, waaronder elektronische middelen, te verstrekken.
57. Wat de inhoud van deze informatie betreft, dienden hem, zoals de Geschillenkamer reeds in eerdere beslissingen heeft bevestigd, de in zowel § 1 als § 2 van de artikelen 13 en 14 opgesomde punten te worden meegedeeld (omdat niet alle informatie rechtstreeks bij hem werd ingewonnen).¹⁸

¹⁷ Beslissing 54/2021 van de Geschillenkamer, punten 63 en volgende.

¹⁸ Groep van het Artikel 29, Richtsnoeren inzake transparantie overeenkomstig Verordening (EU) 2016/679, WP 260, herziene versie van 11 april 2018 (overgenomen door het Europees Comité voor gegevensbescherming https://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=622227 (punt 23)).

58. De Geschillenkamer is van oordeel dat, gelet op het aantal taken dat verweerder vervult, het aantal gegevensverwerkingen dat hij verricht en bijgevolg de hoeveelheid informatie die aan betrokkenen moet worden verstrekt in verband met deze verwerkingen of, meer bepaald, in verband met de verwerkingen die hen meer in het bijzonder betreffen, een verwerkingsverantwoordelijke zoals verweerder een meerlagige aanpak moet hanteren¹⁹.

- Enerzijds moet de betrokkene van meet af aan beschikken over duidelijke en toegankelijke informatie over het feit dat er informatie over de verwerking van zijn persoonsgegevens bestaat (privacybeleid) en waar hij die volledig zal kunnen vinden.
- Anderzijds moet de betrokkene, onverminderd de toegankelijkheid van het privacybeleid in zijn geheel, vanaf de eerste communicatie van de verwerkingsverantwoordelijke met hem op de hoogte worden gebracht van de details van het doel van de betreffende verwerking, de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke en de rechten die hem ter beschikking staan.

59. Het belang van het verstrekken van deze meerlagige informatie vloeit met name voort uit overweging 39 van de AVG. Alle aanvullende informatie die nodig is om de betrokkene in staat te stellen op basis van de op dit eerste niveau verstrekte informatie te begrijpen wat de gevolgen van de betrokken verwerking voor hem zullen zijn, moet worden toegevoegd²⁰.

60. Verweerder is van mening dat de informatie die hij met name aan zijn verzekerden verstrekt, voldoet aan de vereisten van de artikelen 12, 13 en 14 van de AVG. In dit verband verwijst hij naar zijn privacybeleid.

61. De Geschillenkamer is van oordeel dat de twee paragrafen van dit privacybeleid de in de artikelen 13 en 14 van de AVG vereiste elementen bevat. De Geschillenkamer is voorts van mening dat verweerder, zoals artikel 12.1 van de AVG vereist, in zijn privacybeleid eenvoudige, heldere en duidelijke bewoordingen heeft gebruikt om de verzekerden te informeren over de gegevensverwerkingen die hij in een complexe juridische omgeving uitvoert.

¹⁹ In dezelfde zin: beslissing nr. 81/2020 van de Geschillenkamer (punten 53 en volgende).

²⁰ Idem voetnoot 15 hierboven, punten 35-38.

62. Met betrekking tot de gegevensverwerking die plaatsvindt in het kader van het reïntegratietraject (waaronder de in de klacht bedoelde mededeling aan het RIZIV), wijst de Geschillenkamer op de volgende elementen in het privacybeleid van verweerder :

- Verweerder verklaart dat hij in het kader van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen de persoonsgegevens verwerkt die met name noodzakelijk zijn voor het beheer van de dossiers inzake socio-professionele reïntegratie (zie het deel over de doeleinden van de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de verplichte verzekering en sociale zekerheid) ;
- Als grondslag voor de rechtmatigheid worden diverse artikelen van de AVG aangevoerd, waaronder artikel 6.1.c), 6.1.e) maar ook 9.2.g) en 9.2.h). Dit zijn dezelfde artikelen die de verweerder aanvoert als grondslag voor de rechtmatigheid van zijn verwerking en met name het delen van gegevens met zijn partners, maar met uitzondering van de toestemming, die in het privacybeleid niet als rechtmatigheidsgrondslag wordt genoemd. De wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van 14 juli 1994 wordt vermeld alsook het koninklijk uitvoeringsbesluit ervan van 3 juli 1996 dat, zoals vermeld onder punt 27 hierboven, meer in het bijzonder de opdrachten inzake socio-professionele reïntegratie regelt.
- Het gedeelte over de verwerkte gegevens omvat gezondheidsgerelateerde gegevens;
- Tenslotte, onder de rubriek van mogelijke ontvangers, de instellingen van sociale zekerheid (RIZIV, RVA, enz.) worden genoemd, alsmede aan elke instelling met het oogmerk de betrokkene een uitkering toe te kennen.

63. De Geschillenkamer merkt op dat indien dit algemene beleid inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer op de website van verweerder staat en alle verrichte verwerkingen lijkt te dekken (met inbegrip van deze die in het kader van een reïntegratietraject worden uitgewisseld), de toegankelijkheid ervan en de kwaliteit van de informatie moeten worden aangevuld met een uitdrukkelijke vermelding op het formulier zoals het formulier dat de klager heeft gebruikt om zijn verzoek in te leiden, *in het bijzonder* de gegevensverwerkingen (met betrekking tot de gezondheid) na het opstarten van een dergelijk reïntegratietraject, dus met inbegrip van de uitwisseling van gegevens tussen de verschillende bij dit traject betrokken partners. **Ter ondersteuning van het voorgaande**

concludeert de Geschillenkamer dat verweerder de artikelen 13 en 14 juncto artikel 12.1 van de AVG niet heeft nageleefd, aangezien hij klager niet op gerichte wijze heeft geïnformeerd over de betrokken verwerking. De Geschillenkamer verwijst in dit verband naar haar verzoek om naleving aan de verweerder in titel 6

IV.3.3 Aangaande de vertrouwelijkheid

64. Klager beweert ook dat verweerder de vertrouwelijkheid van gezondheidsgegevens niet in acht heeft genomen. Klager maakt er opnieuw bezwaar tegen dat de adviserend geneesheer M van verweerder zonder zijn toestemming gevoelige gegevens aan het RIZIV heeft doorgegeven, omdat hij van mening is dat verweerder niet alleen geen rechtmatigheidsgrondslag heeft (hierboven onderzocht in punt 5.1.), maar ook zijn vertrouwelijkheidsplicht heeft geschonden.
65. De Geschillenkamer heeft nota genomen van de talrijke maatregelen die verweerder heeft getroffen, met name de vertrouwelijkheidsplicht waaraan alle personeelsleden van verweerder - met inbegrip van de adviserend geneesheer M - zijn gebonden.
66. De Geschillenkamer is van oordeel dat het enkele feit dat verweerder niet de juiste rechtmatigheidsgrondslag heeft gehanteerd - door ten onrechte toestemming voor te stellen als rechtmatigheidsgrondslag voor het delen van gegevens (waaronder gezondheidsgegevens) met het RIZIV - de verwerking in haar geheel niet ongeldig maakt. De Geschillenkamer sluit niet uit, zoals zij in de punten 44 en 50 opmerkt, dat de verwerking gebaseerd kan zijn op een of andere rechtmatigheidsgrondslag (met uitzondering van artikel 9.1.a), gelezen in samenhang met artikel 6.1.a) van de AVG) die verweerder dient te verduidelijken. De Geschillenkamer heeft niet geconcludeerd dat het RIZIV niet gerechtigd was deze gegevens te ontvangen. In die zin was er dus geen schending van de vertrouwelijkheidsplicht door de verweerder.

V. Aangaande de corrigerende maatregelen en straffen

67. Krachtens artikel 100 WOG heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om:

- 1° een klacht te seponeren;
- 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
- 3° een opschorting van de uitspraak te bevelen;
- 4° een schikking voor te stellen;

5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;

6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;

9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;

10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;

11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;

12° dwangsommen op te leggen;

13° administratieve geldboeten op te leggen;

14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;

15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

68. Het is belangrijk om de inbreuken waarvoor de verweerder verantwoordelijk is in de juiste context te plaatsen om de meest geschikte corrigerende maatregelen en sancties vast te stellen.

69. Gelet op de schending van artikel 9.2.a), juncto artikel 6.1.a) van de AVG (punt 50) enerzijds en van de artikelen 13 en 14 juncto artikel 12.1 van de AVG (punt 63) anderzijds, is de Geschillenkamer van oordeel dat de passende corrigerende maatregelen en sancties erin bestaan dat aan verweerder een berisping wordt opgelegd, evenals:

- verweerder te verzoeken gevolg te geven aan haar verzoek door de rechtsgrondslag te verduidelijken die hij aanwijst voor het delen van gegevens tussen zichzelf en zijn partners (waaronder het RIZIV) in het kader van de uitoefening van zijn opdracht op het gebied van professionele reïntegratie, met name het reïntegratietraject;

- de verweerder te verzoeken zich te schikken door adequate informatie te verstrekken die aan de betrokkene moet worden meegedeeld wanneer deze besluit de reïntegratieprocedure in te leiden door het desbetreffende formulier in te vullen. De Geschillenkamer is van mening dat het nuttig zou zijn de functionaris voor gegevensbescherming van de verweerder te betrekken bij de opstelling van deze clausule in het formulier.

70. Zoals gezegd in punt 51 hierboven, is de Geschillenkamer niet ongevoelig voor de door verweerder verstrekte informatie dat hij niet zelf de formulieren uitgeeft, met inbegrip van het FIF-formulier dat de omstreden clausule bevat. De Geschillenkamer nodigt verweerder dan ook uit om in het kader van de naleving van deze beslissing contact op te nemen met zijn partners. De Geschillenkamer zal hen een afschrift van deze beslissing toezenden.

71. Ten slotte zal de Geschillenkamer de aandacht van het directiecomité van de GBA op deze kwestie vestigen. Zo nodig zou de GBA, via haar verschillende organen en in toepassing van de bevoegdheden die hun respectievelijk door de WOG zijn toegekend, kunnen besluiten om met alle betrokken organen een dialoog aan te gaan en/of met hen een diepgaand onderzoek in te stellen naar de fundamentele vragen rond rechtmatigheid en informatie die zijn gerezen in verband met de klacht die tot de onderhavige beslissing heeft geleid.

VI. Aangaande de transparantie

72. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer, zal deze beslissing worden gepubliceerd op de website van de GBA, waarbij de directe identificatiegegevens van de genoemde partijen en personen, zowel natuurlijke als rechtspersonen, zullen worden verwijderd. De Geschillenkamer is daarentegen van mening dat zij voor een juist begrip van de onderhavige beslissing geen andere mogelijkheid heeft dan het RIZIV, het Nationaal Intermutualistisch College, FOREM en AVIQ bij naam te noemen.

OM DEZE REDENEN

De Geschillenkamer:

beslist na beraadslaging om:

- verweerder op grond van artikel 100, lid 1, 5°, WOG een berisping te geven, gelet op de vastgestelde inbreuken op artikel 9.2.a) juncto artikel 6.1.a) van de AVG, alsook op de artikelen 13 en 14, juncto artikel 12.1 van de AVG;
- de verweerder op basis van artikel 100.1.9° WOG, te gelasten zich in overeenstemming te brengen door de passende rechtmatigheidsgrondslag vast te stellen voor het delen van (gezondheids)gegevens met zijn partners in het kader van het reïntegratieproject. De documenten ter staving van deze naleving moeten worden toegezonden aan de Geschillenkamer via het adres litigationchamber@apd-gba.be binnen een termijn van 3 maanden vanaf te betekening van deze beslissing;
- verweerder op grond van artikel 100.1.9° WOG een bevel tot naleving te geven, bestaande uit het verstrekken van adequate en gerichte informatie aan de betrokkene over de gegevensverwerkingen die in het kader van het reïntegratietraject worden verricht (met inbegrip van het delen van gegevens - met betrekking tot de gezondheid - met zijn partners), althans op het moment dat de verzekerde (betrokkene) deze stap jegens hem zet. De documenten ter staving van deze naleving moeten worden toegezonden aan de Geschillenkamer via het adres litigationchamber@apd-gba.be binnen een termijn van 3 maanden vanaf te betekening van deze beslissing;

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, § 1, van de WOG, beroep worden aangetekend bij het Marktenhof, binnen een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving ervan, met de

(get. Hielke Hijmans

Voorzitter van de Geschillenkamer